

חולין פרק ב השוחט דף לג

ר' שמעון בן לקיש אמר שאם לאחר שחיטת הקנה נהיה נקב בריאה השחיטה כשרה משום שהריאה נחשבת למנותקת מהבהמה. ר' אחא בר יעקב דייק מדבריו שאסור לגויים לאכול ריאה משום שאין לגויים היתר אכילת בשר בשחיטה אלא מותרים באכילת בשר של בהמה שמתה ואסורים באכילת אבר מן החי ומייד בשחיטת הקנה נחשבת הריאה מנותקת מהבשר ונאסרת, בברייתא כתוב שגם לגויים מותר לחתוך כזית בשר ממקום סמוך לשחיטה קודם שהבהמה מתה ולאכול מיד כשיוצאת נשמתה משום שאין דבר שמותר לישראל שאסור לגויים ולא כדברי ר' אחא.

השוחט בהמה חיה ועוף ולא יצא מהם דם כשרים ואפשר לאכול אותם ללא נטילת ידיים למרות שגזרו חכמים שידיים נחשבות שניות לטומאה אין הבשר מקבל טומאה כדין אוכל קודם שנפל עליו משקה, ר' שמעון אומר שמקבלים טומאה היות והשחיטה מחשיבה את הבשר. הגמ' מקשה שגם אם נשפך דם על הבשר היות והידיים דינם שניות לטומאה אם נגעו בבשר אינם עושות שלישי לטומאה בחולין אלא בתרומה וקדשים, רבה בר אבוא הסביר שמדובר בחולין שנקנו בכסף מעשר שני בירושלים וכדעת חכמים שיש איסור שלישי במעשר שני, דוחה הגמ' שגם לשיטת חכמים שסוברים שאדם שידיו טמאות בשני אסור באכילת מעשר שני אינו מטמא מעשר שני בנגיעה, ר' פפא הסביר שמדובר כדעת ר' עקיבא שאדם שהכניס ידיו לתוך בית מנוגע בצרעת אמנם אינו נטמא שביאה במקצת לא נחשב לביאה אבל גזרו חכמים שידיו טמאות כראשון לטומאה ואמר ר' שמעון בן אלעזר שגזרו חכמים אפילו לעניין חולין.